

De siige maaskee vilbledt, — saaledes som Folkets Oplysning — De siige maaskee Bantundighed — nu er, er en saadan Lov stridende mod Folkets Tanker; det vilde være meget uklogt og upolitisk at kaste et saadant Lovforslag ud iblandt Folket. Jeg skulde derfor meget ønske, at Thinget vilde stemme for Fleerhedens Forslag; paa den Maade kan Enhver jo med Hensyn til Fremtiden beholde sit Haab og sine Bestræbelser, og saa vil jo denne Kamp senere kunne fornyes.

Olesen: Det er blot et Par Ord med Hensyn til nogle Optringer af den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 1ste District (Spansted), som igaar forekom, jeg skal tillade mig. Den ærede Rigsdagsmand sagde nemlig med Hensyn til den Adresse, der er indkommen til Thinget fra Hollands-Falsters Stift, at den indeholdt en Usandhed. Deri skal jeg ikke modsiige ham (Hør!), det er ogsaa min Mening (Hør!); men han sagde endvidere, at de, der havde underskrevet denne Adresse, havde ikke forstaaet, hvorom der egentlig handlede; de havde ikke forstaaet det Lovforslag, denne Adresse gik ud paa at modarbejde. Herom skal jeg nu ikke tvistes med den ærede Rigsdagsmand, men jeg deler dem, der have underskrevet denne Adresse, i to Classer; og til den første Klasse regner jeg da de Geistlige, om hvilke man dog skulde troe, at de havde forstaaet Forslaget (En Stemme: Det burde de!); hvad den anden Klasse angaaer, Løgsfolkene, hører Pluraliteten af dem til Almuen, og man kan virkelig ikke vente eller forlange, at de, naar de underskrive en saadan Adresse, skulle veie Ordene og Udtrykkene (Saa!). Det troer jeg i Almindelighed ikke finder Sted (En Stemme: Det burde finde Sted!); og det kan ikke finde Sted, det er mere, end man har Ret til at forlange (Ja saa!). Hvad de imidlertid have været overbeviste om, at de have villet tilsiige med deres Underskrifter, det er, troer jeg, at Indholdet, Pointet i Adressen gik ud paa at fraraade et Lovforslag, der sigtede til at indføre det borgerlige Ægteskab for samtlige Troesssamfund i Landet (Ja! Saa!). Alle have været overbeviste om, at det var Adressens Hovedindhold (Nei!); om Ordene og Udtrykkene i Adressen kan man ikke vente, at Alle skulle

kunne gjøre sig en klar Bevidsthed. Jeg gjentager det, at det var og har været deres Overbeviisning, at de tilsiigtede dette med deres Underskrifter. Med saa megen større Sikkerhed og fuld Overbeviisning om dets Rigtighed udtaler jeg dette, som jeg netop paa den Tid, da den nævnte Adresse circularerede til Underskrift, var en Tour i mit Hjem og havde der Leilighed til at tale med mange Menneffer om denne Sag. Jeg hørte vistnok mange vrangte Meninger udtale om Lovforslaget i det Hele (Hør!); men om een Ting hørte jeg kun een Mening, og det var, at de ikke ønskede, at en Lov kom ud, som indførte det borgerlige Ægteskab for samtlige Troesssamfund i Landet (Hør!); derom hørte jeg kun een Mening, og det var det, de sigtede til, naar de underskreve Adressen, nemlig at fraraade et saadant Lovforslag. For mig faaer altsaa denne Adresse, som overhovedet alle Adresser, den Betydning, de maae have, idet den for mig er et Bidnesbyrd om, at en meget stor Deel af Befolkningen, idetmindste for Dieblirket, ikke ønsker en saadan Lov, men at den finder, at en Lov, der vilde indføre det borgerlige Ægteskab for samtlige Troesssamfund i Landet, stridende, idetmindste for Dieblirket, mod Folkefølelsen og Folkebevidstheden. Jeg skal imidlertid, da jeg er kommen til at omtale Underskrifterne og Underskriverne, ikke lægge Dølgemaal paa, at jeg ogsaa veed, at man fra en vis Side har været mere end almindelig ivrig for at faae saa mange Underskrifter tilveiebragte som muligt, og saaledes er det maaskee gaaet til, hvad jeg veed er skeet, at selv Børn, som ikke ere confirmerede, have underskrevet denne Adresse, men det er vistnok kun Saa, med hvilke det har været Tilfældet. Jeg nævner blot dette, fordi Ingen skal siige, at jeg har lagt Dølgemaal paa, hvad jeg vidste om denne Adresse, ligesom jeg heller ikke troer, at dette vil svække Adressens Betydning i det Hele taget. Med Hensyn til hvad den ærede Cultusminister nævnedes for et Dieblirk siden i sit Foredrag om Sæderne og Sædeligheden hos Almuen, og som jo den ærede Ordfører kom tilbage til, og sagde, at det var Noget, som desto værre ofte fandt Sted, da skal jeg ikke indlade mig paa, om der paa Almuens